

які мали місце в минулому і прогноуються у майбутньому. База даних формується з різних джерел інформації (звіти підприємств, повідомлення в засобах масової інформації тощо). Слід враховувати, що внутрішнє і зовнішнє середовища підприємства постійно змінюються, тому дані минулих періодів можуть втратити актуальність.

Комбінований метод є об'єднанням декількох окремих методів або їхніх окремих елементів. Перевагою цього методу є те, що можна оцінити всі ризики, властиві підприємству. Недоліком є значні витрати через індивідуальний підхід до розрахунку окремого ризику. Крім того, результати різних оцінок часто неможливо зіставити, а також отримати кінцевий підсумковий результат, тобто визначити загальний ризик для угоди чи підприємства.

З практичної точки зору оптимальною оцінкою економічного ризику є розрахунок розміру можливих втрат та їхня ймовірність. Результат, отриманий таким чином, дасть змогу порівнювати усі ризики у діяльності підприємства.

Як видно з характеристики усі методи мають як переваги, так і недоліки, тому прийняття рішення про використання того чи іншого з них залежатиме від таких факторів: 1) виду і джерел ризику; 2) сфери діяльності суб'єкта ризику; 3) наявної інформації; 4) необхідних ресурсів, в тому числі кваліфікованого персоналу; 5) інших особливостей суб'єкта, якому властивий даний вид ризику.

УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ КРЕДИТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

***Волченков Д.Е., студент*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка***

Важливим недоліком платіжної політики підприємства є наявність простроченої кредиторської заборгованості, зокрема, перед постачальниками та підрядниками. Несвочасне погашення цієї заборгованості спричиняє за собою сплату штрафів, неустойок, що відображається на фінансовому стані підприємства. Крім того,

* Науковий керівник – Бірченко Н.О., старший викладач

затримка платежів постачальникам створює підприємству імідж ненадійного партнера на ринку. Тому значну увагу в обліковому процесі необхідно приділяти відстеженню фактів виникнення та своєчасного погашення заборгованості за товарно-матеріальні цінності (послуги).

Методологічні вимоги до формування в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності інформації про зобов'язання а також принципи їх відображення визначає П(С)БО 11, відповідно до якого «зобов'язання» – це заборгованість підприємства, яка виникла внаслідок минулих подій і погашення якої в майбутньому, як очікується, приведе до зменшення ресурсів підприємства, втілюючи в собі економічні вигоди.

Завданнями обліку зобов'язань є своєчасне, повне та правильне документальне оформлення й відображення на рахунках синтетичного і аналітичного обліку господарських операцій з виникнення та погашення кредиторської заборгованості, не допускаючи прострочок у платежах й уникаючи штрафних санкцій.

Особливу увагу при організації на підприємстві обліку кредиторської заборгованості слід приділити відстеженню тієї заборгованості, по якій минув строк позовної давності, оскільки вона повинна бути віднесена до доходу звітного періоду в першому наступному місяці після пройденого строку позовної давності.

Відстеження термінів погашення заборгованості реалізується завдяки ведення документів аналітичного обліку.

Метою даної роботи є розробка заходів щодо вдосконалення обліку кредиторської заборгованості підприємства перед постачальниками (підрядниками).

З метою усунення фактів виникнення простроченої кредиторської заборгованості, ефективного контролю за своєчасним погашенням заборгованості підприємства перед постачальниками (підрядниками), пропонується вдосконалити аналітичний облік розрахунків з ними шляхом впровадження в документообіг облікової системи аналітичного документа, а саме, «Відомості розрахунків з постачальниками (підрядниками)». Даний документ пропонується вести в розрізі кожного постачальника чи підрядника.

Форма запропонованої відомості будуватиметься таким чином, щоб відобразити всі операції, які були здійснені підприємством з конкретним постачальником (підрядником) протягом року. Ведення цієї відомості дасть змогу спеціалісту, що відповідає за правильність та своєчасність розрахунків з постачальниками та підрядниками, щодня

правильно планувати платіжний баланс і здійснювати своєчасне погашення кредиторської заборгованості.

Відомість розрахунків з постачальниками (підрядниками) буде містити інформацію про: конкретну поставку товарно-матеріальних цінностей (послуг); умови продажу товарно-матеріальних цінностей (послуг), а саме форму цивільно-правового договору згідно до якого здійснюється поставка, його номер та дата укладання; передплату за поставку товарно-матеріальних цінностей (послуг); фактичну заборгованість за даною поставкою; заборгованість за попередні поставки; дату та суму фактичного погашення заборгованості за конкретною поставкою; залишок несплаченої та наявність простроченої заборгованості певному постачальнику; інші умови щодо розрахунків з постачальниками підрядниками).

Аналітична відомість розрахунків з постачальниками та підрядниками заповнюється на базі таких первинних документів: договір купівлі-продажу; платіжне доручення; накладна чи рахунок-фактура; акт приймання-передачі; авансовий звіт.

Відповідальність за ведення даної відомості та прийняття певних управлінських рішень щодо розрахунків з постачальниками та підрядниками пропонується покласти на заступника головного бухгалтера. Розроблений аналітичний документ пропонується вести протягом року, після чого він закривається та передається до архіву, де строк його збереження складає 3 роки. Залишки ж переносяться в новостворений документ наступного звітного періоду.

Відповідальним за надання інформації щодо отримання від постачальників (підрядників) товарно-матеріальних цінностей (послуг) для заповнення вищевказаної аналітичної відомості є бухгалтер. Для своєчасного надання первинних документів щодо отримання від постачальників (підрядників) товарно-матеріальних цінностей (послуг) пропонується розробити допоміжний документ, в якому буде міститися відповідна інформація, а саме, «Довідку про надходження товарно-матеріальних цінностей (послуг) від постачальників (підрядників)», яку пропонується вести у хронологічному порядку на кожну дату поставки. Документ буде містити інформацію щодо: дати поставки; коду постачальника; документу поставки; суми поставки та умови продажу.

Оформлену відповідним чином довідку бухгалтер повинен передати для обробки (заповнення «Відомості розрахунків з постачальниками (підрядниками)») заміснику головного бухгалтера не пізніше наступного дня, коли ця довідка була створена. Після обробки

довідки за певний календарний період зшиваються та передаються до архіву, де зберігатимуться протягом 3 років.

Ведення запропонованих аналітичних документів на підприємстві дозволить удосконалити облік кредиторської заборгованості шляхом забезпечення чіткого контролю своєчасності розрахунків за кожною поставкою товарно-матеріальних цінностей (послуг), тим самим дозволить підвищити рівень платіжної дисципліни підприємства.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГАЛУЗЕВОЇ СТРУКТУРИ ВИРОБНИЦТВА В АГРАРНИХ ГОСПОДАРСТВАХ

*Гіржева О.М., к.е.н., старший викладач,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва шляхом удосконалення його структури пов'язане із необхідністю забезпечення продовольчої безпеки країни та її економічного розвитку.

Попри окремі позитивні тенденції розвитку аграрного сектора в Україні, існують проблеми функціонування сільськогосподарських підприємств та налагодження у них ефективного виробництва продукції. Галузева виробнича структура агроформувань у період сучасної аграрної реформи зазнала негативних змін і в результаті характеризується як неефективна.

Сучасні агроформування перебувають у складному фінансовому становищі, структура їх виробництва недосконала. Тому важливого значення набуває комплекс організаційно-економічних змін у діяльності аграрних підприємств, спрямованих на її вдосконалення як передумову налагодження сталого розвитку агробізнесу. При цьому галузеву структуру виробництва в АПК слід розуміти як економічну категорію, що характеризує співвідношення обсягів виробництва певних видів продукції, кількісні та якісні параметри розміщення та взаємозв'язок між окремими галузями й підгалузями, які в сукупності формують систему сільськогосподарського виробництва певного підприємства.

Однак галузева структура не ототожнюється із суспільним поділом праці – спеціалізацією. Остання зумовлюється переважаючим